

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie II K 290/10, oskarżony K. K. za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. skazany został na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczony został wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok ten w zakresie orzeczonego środka karnego wobec oskarżonego K. K. jest wykonywany od 2 kwietnia 2014 r. i koniec jego obowiązywania przypada na dzień 2 kwietnia 2016 r.

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 290/10 z k. 20, 86, pismo Starostwa Powiatowego w S. na okoliczność posiadania przez K. K. uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi oraz obowiązywania wobec niego zakazu prowadzenia tych pojazdów z k. 12, 79.

Pomimo obowiązywania sądowego zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi, oskarżony K. K. wielokrotnie kierował pojazdami mechanicznymi, w szczególności:

1./ w dniu 25 czerwca 2015 r. na trasie (...) w miejscowości G., gm. P., woj. (...) - (...), w ruchu lądowym prowadził motorower marki R. o nr rej. (...),

2./ w dniu 1 września 2015 r. na odcinku ulic (...) - L. w S., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...),

3./ w dniu 14 września 2015 r. w miejscowości D., woj. (...) - (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...),

4./ w dniu 29 września 2015 r. na ulicy (...) w S., woj. (...) - (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...),

5./ w dniu 13 października 2015 r. w miejscowości S., woj. (...) - (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...),

6./ w dniu 2 listopada 2015 r. na odcinku ulic (...) - W. - O. w S., woj. (...) - (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...).

Dowód: zeznania świadków; P. G. z k. 2, P. M. z k. 4-5, A. M. z k. 7 ze zbioru dokumentów wyodrębnionego w trybie art. 334 § 3 k.p.k., wyjaśnienia oskarżonego K. K. z k. 171,

W toku postępowania przed sądem, oskarżony K. K. poddany został ambulatoryjnemu badaniu przez biegłych psychiatrów, którzy w wydanej opinii stwierdzili, iż tempore criminis każdorazowo miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. Biegli rozpoznali u oskarżonego cechy osobowości dys socjalnej oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem kilku substancji.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna z k. 161-165.

Oskarżony K. K. przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Złożył wyjaśnienia o treści zgodnej z powyżej ustalonym stanem faktycznym, potwierdzając, że miał świadomość tego, że obowiązuje go sądowy zakaz kierowania pojazdami i, że każdorazowo został zatrzymany przez policję. Zawarł w nich również krytyczne odniesienie do tego, że kierował pojazdami wbrew zakazowi – vide: wyjaśnienia z k. 171.

Z uwagi na to, że wniosek o uzasadnienie wyroku odnosił się jedynie do rozstrzygnięcia o karze, w dalszej części, na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. w zw. z art. 423 § 1a k.p.k. ograniczono jego treść do tego aspektu rozstrzygnięcia zawartego w wyroku

Należy stwierdzić, że wina oskarżonego K. K., co do popełnienia zarzuconych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości, a czyny których dopuścił się wyczerpują znamiona występku określonych w art. 244 k.k. popełnionych w podobny sposób w krótkich odstępach czasu w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Orzekając o karze wobec oskarżonego K. K., sąd miał na uwadze następujące okoliczności obciążające wynikające:

- z stwierdzonego, wręcz permanentnego naruszania sądowego zakazu kierowania pojazdami mechanicznego, w sumie sześciokrotnie w stosunkowo krótkim odstępie czasu,

- lekceważenia i ignorowania każdego uprzedniego faktu zatrzymania przez policję podczas kierowania pojazdem i w dalszym ciągu kierowanie pomimo toczącego się postępowania przygotowawczego, czego miał pełną świadomość,

- z uprzedniego wielokrotnego dopuszczania się różnego rodzaju naruszeń porządku prawnego, w tym kierowania pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości, wykazując w tym elemencie wysoki stopień niepoprawności w przestrzeganiu porządku prawnego pomimo konsekwencji w odbywaniu kar pozbawienia wolności - vide informacja KRK z k. 116-118.

Fakt, że oskarżony formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu występku to jednak, nie sposób tego przyznania przeceniać wobec oczywistego charakteru pozostałego materiału dowodowego wskazującego dobitnie, iż wielokrotnie prowadząc pojazdy mechaniczne był świadomy tego, że narusza sądowy zakaz, przy czym obojętne pozostaje, jakim pobudkami kierował się podejmując się poruszania autem.

Wymienione przesłanki legły u podstaw orzeczenia i wymiaru kary pozbawienia wolności zawartego w treści wyroku jako kary współmiernej do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, w ustalonych okolicznościach jego popełnienia.

Przy czym, w świetle całokształtu podniesionych okoliczności, zindywidualizowana wobec oskarżonego współmierność kary odnosząca się do tej konkretnej sprawy, jak i w ogóle, wobec jego ustalonej rażącej niepoprawności, w ocenie sądu przemawiała za tym, iż brak jest jakichkolwiek przesłanek uzasadniających warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności wskazywanych art. 69 § 1 i 2 k.k.

Zważywszy, że aktualnie oskarżony opuścił zakład karny po odbyciu kolejnej kary pozbawienia wolności, ciąży na nim obowiązek alimentacyjny, zasadne było zwolnienie go od zapłaty kosztów sądowych, w tym także od opłaty.